

ویژه نامه محرم الحرام

روز هفتم

عاشورا یا ایام المصیبه الحسینی

روابط عمومی سازمان بازرسی کل کشور

امام حسین علیه السلام فرمودند:
مَنْ عَبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ آتَاهُ اللَّهُ فَوْقَ أَمَانِيهِ وَ كِفَايَتِهِ.

هر که خدا را آن گونه که سزاوار اوست بندگی کند . خداوند بیش از آرزو و کفایتش به او عطا می کند.
(بحار الانوار ج ۷۱)

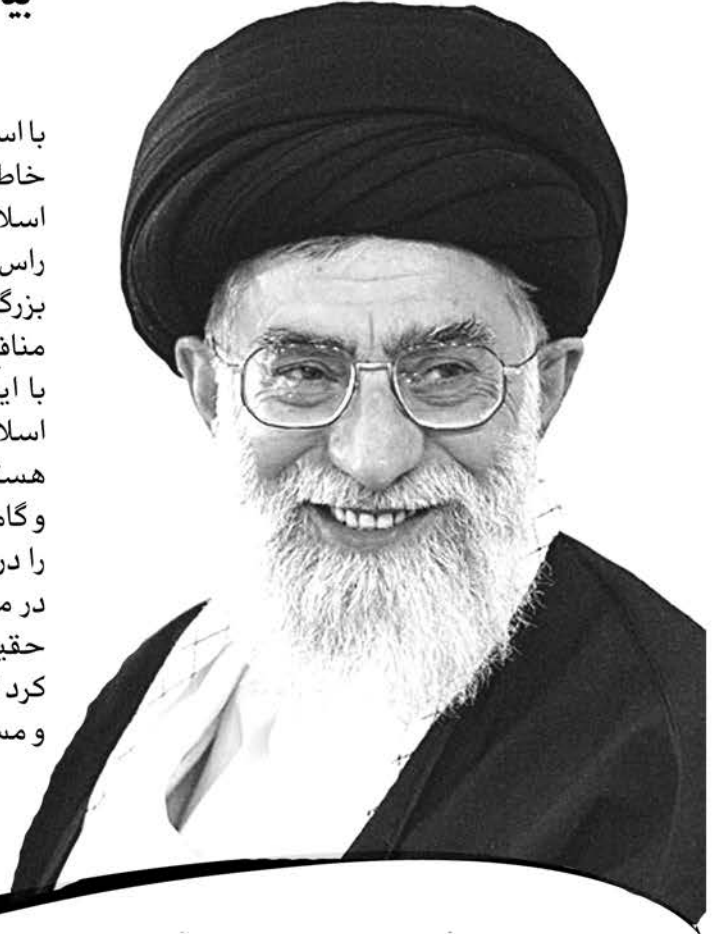
روز هفتم محرم :
حضرت علی اصغر (ع)

بیداری اسلامی و جوشش آن از ایران علت خصومت امریکا

با اسلام دشمنند، با بیداری مسلمین دشمنند، با ایران اسلامی هم به خاطر اسلامی بودنش، دشمنند! همه تلاش آنها این است که حرکت اسلامی در دنیا زنده نشود. البته دولت متجبر و متجاوز آمریکا در راس این خصومت است و پشت سر او همه قدرت های کوچک و بزرگی هستند که نسبت به اسلام، خصومت دیرین، یا اصطکاک منافع دارند و یا از اسلام می ترسند.

با ایران اسلامی هم که دشمنند، به خاطر همین است که بیداری اسلامی از اینجا جوشید و ملت های مسلمان در هر جای دنیا که هستند امروز امیدشان را از این حرکت و این انقلاب پیروز می گیرند و گامهایشان را محکم می کنند و به پیش می روند. اگر بتوانند اسلام را در این نقطه العیاذ بالله شکست بدهند بزرگترین پیروزی خود را در مقابل موج اسلامی در سرتاسر عالم به دست آورده اند، این، آن حقیقتی است که امروز وجود دارد. در شناخت دشمن نباید اشتباه کرد نباید این گمان و تصور را پیدا کرد که دشمن از دشمنی با اسلام و مسلمین دست برداشته است.

(دیدار مقام معظم رهبری با علما، و روحانیون (۷/۵/۷۱))

فرشته هادر درگاه حسین (علیه السلام)

امام حسین (علیه السلام) در مکه معظمه بودند، از واقعی روایت شده:

حضرت حسین بن علی (علیه السلام) را سه روز قبل از حرکت آن حضرت به سوی عراق ملاقات نمودیم و به آن حضرت میل اهل کوفه به ایشان و اینکه قلبهایشان با او نیست و شمشیرهایشان به سوی اوست را اطلاع دادیم، حضرت به دست خود به آسمان اشاره فرمود و درهای آسمان گشوده شد و ملائکه آنقدری که عدد آنها قابل شمردن نبود نازل شدند، حضرت به آنها فرمود: اگر مدت زندگی دنیا کم نبود به همراهی این ملائکه با آنها مقاتله و جنگ می نمودم و لکن به علم یقین می دانم که آنجا (کربلا) مقتل من و مقتل اصحاب من است و از یاران من کسی خلاص نمی شود مگر فرزندانم علی (امام زین العابدین علیه السلام).

وسائل المحبین صفحه ۴۷۱

وداع اول و یاری خواستن امام حسین «علیه السلام»:

امام «علیه السلام» چرخ در میدان کارزار زد و به محل استقرارش (تله زینبیه) برگشت، نیزه غربی بر زمین زد و با صوت حیدری فریاد بر آورد: آیا کسی هست از حرم رسول خدا «ص» دفاع کند؟ آیا خدا پرستی در میان شما هست که درباره ظلمی که بر ما رفته است از خدا بترسد؟...

زنان حرم وقتی فریاد استغاثه حضرت را شنیدند صدا به شیون و گریه بلند کردند. بعضی نوشته اند در این لحظه طفل شیر خوار سید الشهدا «علیه السلام» خود را از گهواره بیرون انداخت، سبب شد همه خیام به ضجه و ناله تبدیل شود. امام به خیمه گاه برگشت و هنگام وداع دوم فرمودند: فرزند شیر خواره ام را بدهید تا با او وداع نمایم، از شدت عطش طفل دیگر رمقی نداشت و همانند ماهی از آب بیرون افتاده دهان باز می کرد و می بست. امام عبا بر دوش افکندند و عمامه بر سر گذاشتند، سوار ناقه شده به سمت میدان رزم رفتند. حمید بن مسلم نقل می کند ما تصور کردیم حسین «علیه السلام» قرآن آورده تا ما را به قرآن قسم دهد وقتی مقابل سپاه ایستاد عبا را کنار زد همه دیدند حسین «علیه السلام» طفل شیر خواره اش را بر روی دست گرفته و فرمود: ای مردم اگر به من رحم نمی کنید به این شیر خواره ترحم کنید، مگر نمی بینید از شدت عطش همانند ماهی تلظی می کند؟ سید الشهدا «علیه السلام» سخن گفت، عرسعد رو به حرمه «لعنت ا... علیه» کرد و گفت چرا پاسخ حسین را نمی دهی؟ حرمه بن کاهل اسدی «لعنت ا... علیه» تیری رها نمود که گوش تا گوش گلولی علی اصغر را در سینه امام حسین «علیه السلام» برید، امام دست خود را از خون گلولی علی اصغر پر کرد و به آسمان پاشید و فرمود: خدایا تو خود حکم نما بین ما و مردمی که ما را دعوت نمودند تا ما را یاری کنند و اکنون ما را می کشند. در این حال هاتفی بین زمین و آسمان ندارد: حسین، علی اصغر را به ما واگذار که در بهشت برای او دایه ای قرار داده ایم.

شرح شمع: صفحه ۲۱۶

عطش میون خیمهها آتیش به قلب ما زده
داره می میره اصغرت زبسکه دست و پا زده
لای لای علی لای لای علی
دیگه میون گهواره صدای اصغر نمی یاد
لباس تکونی می خوره ولی صدایش در نمی یاد
لای لای علی لای لای علی
گلوی خشکشو ببین قاتل مادرش شده
چشمای تو رفته اون مشکل خواهرش شده
لای لای علی لای لای علی
ما بمیریم غصه ای نیست نذار که اصغر بمیره
ما حاضریم اسیر بشیم اصغر تو جون بگیره
لای لای علی لای لای علی
کیه بیاد کمک کنه آبی به خیمه بیاره
اگر چه اصغر بخدا حاجت دیگری داره
لای لای علی لای لای علی

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
هیچ بنده ای نیست که هنگام
نوشتن آب به یاد حسین (علیه السلام)
باشد و لعن بر قاتلان حضرتش
بفرستند مگر آن که خداوند در قبال
این توجه و تذکر معادل صد هزار
حسنه و محو صد هزار سیئه
خداوند برای او می نویسد و
یکصد هزار درجه او را بالا می برد
و ثواب یکصد هزار بنده آزاد کردن
به او مرحمت کرده و فردای
قیامت با قلبی مسرور و خنک
وارد محشر می شود.

(بحار، ۴۴، ص ۲۰۳)

خواب و مکاشفه برای خود بیننده حجت نیست تا چه رسد دیگران و از خواب بدتر مکاشفاتی است که بعضی ها مدعی آنند مرحوم ملا احمد نراقی که از اساتید شیخ انصاری است میفرماید بعضی از علمای امامیه قول و فعل معصوم که در خواب صادر شود حجت دانسته اند اما اکثریت قریب به اتفاق علماء بر خلاف این قول منشی نموده اند. در روایت حسنه ابراهیم بن هاشم وارد شده که امام صادق (ع) در جواب سائلی که افسانه خواب ابی بن کعب سؤال نموده فرمود: ان دین الله اعز ان یری فی النوم. دین خدا عزیزتر از آن است که در خواب دیده شود. سرانجام می فرماید آنچه مسلم است حجیت کلام معصوم در بیداری است و وضع عادی نه در خواب و رؤیا و روایات دیگر را هم توجیه کرده و سرانجام قول مشهور _ عدم حجیت _ را پذیرفته است. اینجانب بر این باورم خواب شخص معصوم حجت است نیازی نیست که معصوم شاهدهی در بیداری بر آن بیابد زیرا که شیطان را راهی بر معصومین نیست. مرحوم میرزای قمی نیز در کتاب قوانین مسئله را طرح و حجیت آنرا مردود دانسته است. ممکن است رؤیا صادق باشد ولی حجت شرعی ندارد. به هر حال ورود خواب، مکاشفات در عرصه معارف اسلامی به عنوان یک مبنا موجب طرح سست شدن معارف اسلامی شده و اگر خواب مقدس شد چون راهی برای اثبات و نفی آن نیست حربهای می شود بدست شیادان که از این رهگذر دروغهای خود را جایاندازند. در پایان عرض می کنم من منکر برخی از ملاقاتهای راستین که از ناحیه بزرگان بیان می شود و نیز مکاشفات صادقانه نیستم لکن معتقدم که اینها نباید مبنا قرار گیرد.

سخنرانی حجت الاسلام والمسلمین سید احمد خاتمی در مجلس خیرگان